

Opublikowano dnia 1 lutego 1954 r.

E 056 15/10

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37535

KL 68 a, 64

Józef Maroszek

Warszawa, Polska

Zamek do drzwi

Udzielono patentu z mocą od dnia 26 kwietnia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest zamek do drzwi, w którym, gdy jest „zamknięty na klucz”, ruch wahliwy orzecha nie jest przenoszony na rygiel, a przy „zamku otwartym” ruch wahliwy orzecha jest przenoszony na rygiel za pomocą dźwigni kątowej połączonej jarzmowo z orzechem, poza tym rygiel w „zamku otwartym” może być uruchamiany także za pomocą klucza.

Rygiel, z wyjątkiem części czołowej, jest symetryczny, wskutek czego można uzyskać zamek prawy lub lewy przez odpowiednie przestawienie rygla. Zastawki mogą być umieszczone na jednej lub na obydwóch ściankach obudowy zamka.

Zamek według wynalazku przedstawiono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia wnętrze zamka w widoku z boku, fig. 2 — boczną ścianę a fig. 3 — połączenie zębate orzecha z jednym z ramion dźwigni kątowej, jako drugie możliwe połączenie dźwigni z orzechem.

Rozwiązanie konstrukcyjne zamka według

wynalazku spełnia wymagania stawiane zamkom wpuszczanym, przeznaczonym zarówno do drzwi wewnętrznych, jak i zewnętrznych.

Korpus zamka składa się z czoła 1, ściany 2, połączonej z czołem nitami lub zgrzewanej z nim punktowo, oraz ściany 3, łączonej śrubą lub śrubami ze ścianą 2.

Częściami utrzymującymi równoległość ścian są słupki 5', 5'' i 5'''', z których jeden lub więcej posiadają gwint wewnętrzny, oraz odgiętą część ściany stałej. Ściana 2 jest zaopatrzona poza tym we wsporniki 6', 6'', 6''' i 6'''', wycięte i odgięte, stanowiące jedną całość ze ścianą oraz w kołek 7 będący osią dla zastawek. W przypadku zamka do drzwi zewnętrznych we wsporniki 6''' i 6''''' oraz w kołek 7 zaopatrzona jest i ściana 3, która wówczas nie posiada półce-ki 8.

Okienko 9, będące prowadnicą dla czopów 10 rygla 11, posiada każda ściana. Sprężyna śrubowa 12, z odgiętymi końcami, nie naciąka ry-

gła w chwili przesuwania pióra klucza po skosie S' rygla.

Orzech 13, obciążony sprężyną śrubową 14, jest połączony jarzmowo lub poprzez zęby z kątową dźwignią dwuramienną 15 mogącą napędzać rygiel. Każda z zastawek zaopatrzona jest w sprężynę 16. W przypadku zamka do drzwi wewnętrznych może być jedna zastawka i wtedy klucz ma pióro symetryczne. W przypadku zamka do drzwi zewnętrznych zastawki są umieszczone albo na ścianie 2 przy kluczu z piórem symetrycznym albo i na ścianie 3 — przy kluczu z piórem niesymetrycznym dając najbardziej złożone zabezpieczenie.

Obrót orzecha 13 w prawo powoduje z kolei obrót dźwigni 15, która po krótkim ruchu jałowym swym dłuższym końcem odsuwa rygiel do tyłu. Gdy rygiel schowa się w otworze czoła, orzech oprze się oporą o słupek 5". Przy obrocie orzecha w lewo rygiel powraca do położenia jak na fig. 1 pod działaniem sprężyny 12 opierając się o ząb zastawki. Rygiel z położenia przedstawionego na fig. 1 może być odciągany do tyłu nie przez obrót orzecha a za pomocą klucza naciskającego piórem na skos S' rygla.

Rygiel „zamknięty na klucz“ jest przesunięty jeszcze bardziej do przodu niż pokazano na rysunku, a zęby zastawek unieruchamiają go jak w każdym zamku zastawkowym.

Rygiel można przestawiać na zamek prawy lub lewy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zamek do drzwi, w którym, gdy nie jest „zamknięty na klucz“, ruch wahliwy orzecha jest przenoszony na rygiel za pomocą dwuramiennej dźwigni kątowej, znamieny tym, że ramię współpracujące z orzechem zamka jest połączone z nim jarzmowo.
2. Zamek do drzwi według zastrz. 1, znamieny tym, że rygiel jest ukształtowany symetrycznie, przez co umożliwia bezpośrednią jego współpracę z piórem klucza przy zamku prawym i lewym, oraz umożliwia umieszczenie zastawek na jednej lub na obydwóch ścianach obudowy zamka.

Józef Maroszek

